



Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

2018. gada 3. maijā *

Dempings – Ķīnas izcelsmes vīnskābes imports – Galīgā antidempinga maksājuma grozīšana –
Daļēja starpposma pārskatīšana – Prasība atcelt tiesību aktu – Tiešs un individuāls skārums –
Pieņemamība – Normālās vērtības noteikšana – Salikta normālā vērtība – Metodes maiņa –
Individuāla pieeja – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 11. panta
9. punkts (tagad – Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 11. panta 9. punkts) –
Atcelšanas seku pielāgošana laikā

Lieta T-431/12

Distillerie Bonollo SpA, Formidžine [*Formigine*] (Itālija),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Borgoriko [*Borgoricco*] (Itālija),

Distillerie Mazzari SpA, Santagatasulsanternio [*Sant'Agata sul Santerno*] (Itālija),

Caviro Distillerie Srl, Faenca [*Faenza*] (Itālija),

Comercial Química Sarasa, SL, Madride (Spānija),

ko pārstāv *R. MacLean*, *solicitor*, un *A. Bochon*, advokāts,

prasītāji,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *S. Boelaert* un *B. Driessen*, pārstāvji, kam sākotnēji palīdzēja
G. Berrisch, advokāts, un *N. Chesaites*, *barrister*, vēlāk *G. Berrisch* un beigās *N. Tuominen*, advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja *M. França* un *A. Stobiecka-Kuik*, vēlāk *M. França* un
J.-F. Brakeland, pārstāvji,

un

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, Čandžou [*Changzhou*] (Ķīna), ko pārstāv *E. Vermulst*,
S. Van Cutsem, *F. Graafsma* un *J. Cornelis*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

par prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012 (2012. gada 26. jūnijs), ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2012, L 182, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. M. Kolinss [A. M. Collins] (referents), tiesneši M. Kančeva [M. Kancheva], E. Bieļūns [E. Bieliūnas], R. Barentss [R. Barents] un J. Pasers [J. Passer],

sekretāre: K. Hērena [C. Heeren], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 17. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Vīnskābi izmanto tostarp kā pārtikas piedevu vīna un citu dzērienu ražošanā un kā nedegošu vielu ģipsī. Eiropas Savienībā, kā arī Argentīnā L+ vīnskābi iegūst no vīna ražošanas blakusproduktiem, sauktiem par vīna nogulsniem, kas tiek pārveidoti par kalcija tartrātu un pēc tam – par vīnskābi. Ķīnā L+ vīnskābe un DL vīnskābe tiek ražotas no benzola, kas tiek pārveidots par maleīnanhidrīdu, pēc tam – par maleīnskābi un visbeidzot – par vīnskābi. Vīnskābei, kura tiek ražota ķīmiskās sintēzes ceļā, ir tās pašas fiziskās un ķīmiskās īpašības, un tā ir paredzēta tai pašai pamata izmantošanai kā vīnskābe, kura tiek iegūta no vīna ražošanas blakusproduktiem.
- 2 2004. gada 24. septembrī vairāki Eiropas ražotāji, to skaitā *Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA* un *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*, vērsās Eiropas Komisijā ar sūdzību par dempingu vīnskābes nozarē.
- 3 2004. gada 30. oktobrī Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par to, ka tiek sākta antidempinga procedūra attiecībā uz vīnskābes ievadumiem ar izcelsmi Ķīnas Tautas Republikā (OV 2004, C 267, 4. lpp.).
- 4 Sūdzību iesniegušie ražotāji dara zināmu savu viedokli.
- 5 Komisija veica pārbaudes vizītes vairāku Eiropas ražotāju telpās, tostarp trīs sabiedrībās, kas ir norādītas šī sprieduma 2. punktā, un *Distillerie Bonollo SpA*.
- 6 2005. gada 27. jūlijā Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 1259/2005, ar ko piemēro antidempinga pagaidu maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2005, L 200, 73. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”).
- 7 2006. gada 23. janvārī Eiropas Savienības Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 130/2006, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importu (OV 2006, L 23, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “galīgā regula”).

- 8 Pēc 2010. gada 4. augustā publicētā Paziņojuma par konkrētu antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām (OV 2010, C 211, 11. lpp.) Komisija 2010. gada 27. oktobrī saņēma pārskatīšanas lūgumu saistībā ar šo pasākumu termiņa beigām, ko iesniedza prasītāji *Caviro Distillerie Srl*, *Comercial Química Sarasa*, *Distillerie Bonollo*, *Distillerie Mazzari* un *Industria Chimica Valenzana*.
- 9 2011. gada 26. janvārī Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam piemērojamo antidempinga pasākumu pārskatīšanu (OV 2011, C 24, 14. lpp.) atbilstoši Padomes Regulai (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatregula”) (aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.)) un, precīzāk, Pamatregulas 11. panta 2. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 11. panta 2. punkts).
- 10 2011. gada 9. jūnijā prasītāji iesniedza pieteikumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu attiecībā uz *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* un *Ninghai Organic Chemical Factory* (turpmāk tekstā – “divi Ķīnas ražotāji eksportētāji”) atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 11. panta 3. punkts).
- 11 2011. gada 29. jūlijā Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par daļējas starpposma pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kas piemērojami Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2011, C 223, 16. lpp.), atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam.
- 12 2012. gada 16. aprīlī Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas atbilstīgi Pamatregulas 11. panta 2. punktam nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2012, L 110, 3. lpp.).
- 13 Šajā pašā dienā Komisija paziņoja prasītājiem galīgo informatīvo dokumentu, kurā bija ietverti fakti un būtiskie apsvērumi, uz kuru pamata tā paredzēja ieteikt spēkā esošo antidempinga pasākumu grozīšanu.
- 14 Šajā pašā dienā prasītāji nosūtīja Komisijai lūgumu sniegt paskaidrojumus par normālās vērtības aprēķinu.
- 15 2012. gada 19. aprīlī Komisija paziņoja savu atbildi prasītājiem.
- 16 2012. gada 25. aprīlī prasītāji Komisijai nosūtīja savus komentārus par galīgo informatīvo dokumentu, kritizējot it īpaši apgalvoto metodoloģijas maiņu, kas izmantota normālās vērtības aprēķinam. Turklāt prasītāji lūdza organizēt uzklaušanās ar Komisijas pārstāvjiem.
- 17 2012. gada 10. maijā uzklaušanās laikā ar Komisijas pārstāvjiem prasītāji izteica savus iebildumus par tās nostāju. Turklāt tie iesniedza papildu rakstveida apsvērumus 2012. gada 16. maijā un 7. jūnijā.
- 18 Daļējas starpposma pārskatīšanas procedūras noslēgumā, kura attiecās uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, Padome 2012. gada 26. jūnijā pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012, ar kuru groza Īstenošanas regulu Nr. 349/2012 (OV 2012, L 182, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”).
- 19 Būtībā apstrīdētajā regulā tika atteikts atzīt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu (turpmāk tekstā – “SEM”) diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem un pēc normālās vērtības noteikšanas, pamatojoties uz tāda ražotāja paziņotajiem datiem, kurš sadarbojies analogā valstī, proti, Argentīnā, tika palielināts divu Ķīnas ražotāju eksportētāju ražotajām precēm piemērojamais antidempinga maksājums, attiecīgi, no 10,1 % uz 13,1 % un no 4,7 % uz 8,3 %.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 20 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 28. septembrī, prasītāji cēla šo prasību.
- 21 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2012. gada 5. decembrī, prasītāji lūdza apturēt tiesvedību. Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2012. gada 7. decembrī, arī Padome lūdza apturēt tiesvedību.
- 22 2012. gada 13. decembrī Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs apmierināja lūgumu par tiesvedības apturēšanu uz diviem gadiem, piemērojot Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 77. panta c) punktu.
- 23 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2013. gada 31. janvārī un 16. maijā, Komisija un *Changmao Biochemical Engineering* attiecīgi iesniedza pieteikumu par iestāšanos šajā lietā Padomes prasījumu atbalstam.
- 24 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2014. gada 13. novembrī, prasītāji lūdza turpināt tiesvedības apturēšanu. Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2014. gada 19. novembrī, Padome izteica savu piekrišanu šim lūgumam.
- 25 2015. gada 27. janvārī Vispārējā tiesa apmierināja lūgumu par tiesvedības apturēšanu līdz 2015. gada 13. aprīlim, piemērojot 1991. gada 2. maija Reglamenta 77. panta c) punktu.
- 26 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegta 2015. gada 18. maijā, prasītāji lūdza tiesvedības papildus apturēšanu. Tomēr, tā kā Padome iebilda pret šo lūgumu Vispārējās tiesas kancelejā 2015. gada 5. jūnijā iesniegtajā vēstulē, tiesvedību vairs nevarēja apturēt, pamatojoties uz 1991. gada 2. maija Reglamenta 77. panta c) punktu.
- 27 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 29. jūnijā, Padome izvirzīja iebildi par nepieņemamību saskaņā ar 1991. gada 2. maija Reglamenta 114. panta 1. punktu.
- 28 2016. gada 22. aprīlī, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 27. panta 3. punktu, šī lieta tika piešķirta jaunam tiesnesis referentam, nodota sestajai palātai, kura ar 2016. gada 20. jūlija rīkojumu iebildi par nepieņemamību apvienoja ar lietas izskatīšanu pēc būtības un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 29 Ar 2016. gada 9. septembra lēmumu un 2016. gada 15. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētājs atļāva Komisijai un *Changmao Biochemical Engineering* iestāties lietā, precizējot, ka, tā kā to lūgumi par iestāšanos lietā tika iesniegti pēc 1991. gada 2. maija Reglamenta 116. panta 6. punktā paredzētā termiņa, tām tiks atļauts iesniegt savus apsvērumus mutvārdu procesā, pamatojoties uz tām paziņoto ziņojumu tiesas sēdē.
- 30 Tā kā, piemērojot Reglamenta 27. panta 5. punktu, Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas astotajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 31 Pēc astotās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.
- 32 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- prasību atzīt par pieņemamu;

- atcelt apstrīdēto regulu, saglabājot tās sekas, līdz Padome pieņems izpildes pasākumus, kas noteikti Vispārējās tiesas spriedumā;
 - piespriest Padomei un personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 33 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību ka nepieņemamu;
 - pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 34 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (astotā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Reglamenta 89. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus sniegt atbildes uz dažiem rakstveida jautājumiem. Lietas dalībnieki uz šiem jautājumiem atbildēja noteiktajā termiņā.
- 35 Tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz mutvārdu jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2017. gada 17. oktobra tiesas sēdē.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 36 Padomes izvirzītā iebilde par nepieņemamību tiek pamatota, pirmkārt, ar prasītāju *locus standi* neesamību, un, otrkārt, ar to intereses celt prasību neesamību.

Par “locus standi”

– Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Padome apgalvo, ka apstrīdētā regula tikai nedaudz paaugstina antidempinga maksājumu par divu Ķīnas ražotāju eksportētāju ražotās vīnskābes importu, negrozot citus Īstenošanas regulā Nr. 349/2012 veiktos konstatējumus, piemēram, citu Ķīnas ražotāju eksportētāju īstenoto dempingu, Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu, cēloņsakarību starp dempingu un kaitējumu un Savienības intereses paturēt spēkā šos pasākumus. Padome piebilst, ka apstrīdētā regula ir jaukts juridisks instruments. Padome uzskata, ka, lai gan tā ietver individuālus lēmumus attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, attiecībā uz prasītājiem tā ir vispārpiemērojams pasākums. Tātad prasības pieņemamības nolūkā ražotāju eksportētāju un Savienības ražotāju situācija, tāpat kā prasītāju situācija, esot būtiski atšķirīga.
- 38 Šajā ziņā Padome uzskata, ka tas, ka prasītāji bija apstrīdētās regulas pieņemšanas iemesls, iesniedzot savu lūgumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu, nav izšķiroši. Pēc tās domām, lai gan viņu pārskatīšanas lūgums tika noraidīts, prasītāji varēja apstrīdēt šo lēmumu. Tā kā daļēja starpposma pārskatīšanas procedūra tika uzsākta pēc prasītāju lūguma, attiecībā uz tiem apstrīdētā regula, kas no tā izrietēja, esot vispārpiemērojams pasākums un viņi to nevar apstrīdēt dažādu iemeslu dēļ.
- 39 Pirmkārt, Padome uzskata, ka apstrīdētā regula prasītājus neskar tieši, ka tā tikai nosaka pārskatīto antidempinga maksājumu diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem. Šajā ziņā Padome piebilst, ka divu Ķīnas ražotāju eksportētāju importam piemērojamā antidempinga maksājuma lieluma maiņa nevar

radīt tiesiskas sekas prasītājiem, jo tie nemaksā antidempinga maksājumu. Pat ja šī aplūkojamā maksājuma lieluma pārskatīšana varēja ekonomiski ietekmēt Savienības ražotājus, ieskaitot prasītājus, tas nepierāda prasītās tiesiskās sekas.

- 40 Prasītājiem neesot subjektīvu tiesību konkrētā līmenī noteikt viņu konkurentu antidempinga maksājumu. No vienas puses, antidempinga maksājuma noteikšana ir atkarīga no Savienības intereses pastāvēšanas. No otras puses, Savienības ražošanas nozarei nav subjektīvu tiesību uz to, ka tiek paredzēts noteikta līmeņa maksājums, jo šī maksājuma lielums ir atkarīgs no citu dalībnieku konfidencialiem datiem un izriet no sarežģītu saimniecisko, politisko un juridisko situāciju izvērtējuma.
- 41 Otrkārt, Padome norāda, ka prasītājus apstrīdētā regula neskar individuāli. Prasītāju kā vīnskābes ražotāju situācija ir tāda pati kā visiem citiem, kas darbojas Savienības vīnskābes tirgū. Šajā ziņā pēc analogijas ir jāatsaucas uz judikatūru valsts atbalsta jomā, kas nozīmē, ka prasītāji pierāda, ka viņu stāvokli tirgū būtiski ietekmē ar apstrīdēto regulu ieviestā antidempinga maksājuma maiņa. Tikai tas vien, ka šim tiesību aktam var būt zināma ietekme uz konkurences attiecībām, kas jau pastāv attiecīgajā tirgū, un ka prasītāji atrodas jebkādas konkurences attiecībās ar akta adresātiem, nav pietiekami, lai tos varētu uzskatīt par individuāli skartiem.
- 42 Padome kā nepamatotu noraida prasītāju apgalvojumu, ka Savienības vīnskābes ražošanas nozare varētu viegli izzust, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares peļņas daļu pārskatīšanas izmeklēšanas laikposmā.
- 43 Turklāt Padome apgalvo, ka ar to, ka prasītāji ir aktīvi piedalījušies administratīvajā procesā, nepietiek, lai tos varētu uzskatīt par individuāli skartiem. Tāpat arī antidempinga maksājumu lielums neesot balstīts uz prasītāju sniegtajiem datiem, bet uz divu Ķīnas ražotāju eksportētāju un to ražotāju, kas ir sadarbojušies analogā valstī, sniegtajiem datiem vai uz publiski pieejamiem datiem.
- 44 Šajā kontekstā Padome uzskata, ka nav nozīmes tam, ka apstrīdētajā regulā prasītāji ir minēti tieši.
- 45 Tiesas sēdē Komisija norādīja, ka tā atbalsta Padomes iebildumus par prasītāju *locus standi* neesamību. Tomēr, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, tā precizēja, ka tas, ka prasītāji nemaksā antidempinga maksājumu, ir elements, kurš ir jāņem vērā kopā ar citiem, bet tas nav noteicošs pats par sevi, lai noteiktu, vai apstrīdētā regula tos skar tieši.
- 46 Prasītāji apstrīd Padomes iebildumus par viņu *locus standi* un apgalvo, ka apstrīdētā regula tos skar tieši un individuāli.

– Vispārējās tiesas vērtējums

- 47 Atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai jebkura fiziska vai juridiska persona ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.
- 48 Tā kā prasītāji nav apstrīdētās regulas adresāti, vispirms jāpārbauda, vai tā viņus skat tieši un individuāli.
- 49 Runājot par to, vai prasītāji ir skarti tieši, šis nosacījums atbilstoši judikatūrā bieži izmantotajai formulai prasa, lai, pirmkārt, apstrīdētais Savienības tiesību akts tieši ietekmētu prasītāja tiesisko situāciju un, otrkārt, nedotu nekādu rīcības brīvību tā adresātiem, kas ir atbildīgi par tā ieviešanu, kura ir pilnībā automātiska un izriet vienīgi no Savienības tiesiskā regulējuma, pastarpināti nepiemērojot citus

noteikumus (rikojumi, 2011. gada 6. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome, T-18/10, EU:T:2011:419, 71. punkts, un 2015. gada 14. janvāris, *SolarWorld* u.c./Komisija, T-507/13, EU:T:2015:23, 40. punkts).

- 50 Tā kā dalībvalstīm, kurām ir uzdots īstenot apstrīdēto regulu, nebija nekādas rīcības brīvības attiecībā uz antidempinga maksājuma lielumu un šī maksājuma piemērošanu konkrētajai precei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler* /Padome, T-643/11, EU:T:2014:1076, 28. punkts (nav publicēts)), otrā iepriekš 49. punktā minētā prasība ir izpildīta.
- 51 Runājot par pirmo no šīm prasībām, pretēji Padomes un Komisijas norādītajam, prasītāju tiesiskās situācijas tieša skārums prasības šaura interpretācija nav pieņemama.
- 52 Šajā ziņā ir jāatgādina ģenerālvokātes J. Kokotes [J. Kokott] secinājumi lietā *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome (C-583/11 P, EU:C:2013:21, 71. punkts), saskaņā ar kuriem nav retums, ka judikatūrā – pilnīgi pamatoti – par pieņemamām tiek atzītas indivīdu prasības atcelt Savienības tiesību aktus, kas prasītājus neietekmē tiesiski, bet gan tikai faktiski, piemēram, ja konkurences ietvaros ar citiem uzņēmējiem šie indivīdi ir tieši skarti savā uzņēmēju statusā.
- 53 Ja Padomes un Komisijas aizstāvētā nostāja šajā lietā attiecībā uz tieša skārums jēdzienu būtu pareiza, tad visas prasības, ko ceļ Savienības ražotājs par regulu, ar kuru tiek noteikts antidempinga maksājums, būtu sistemātiski jāatzīst par nepieņemamām, tāpat kā visas prasības, ko ceļ valsts atbalsta, kuru Komisija pēc formālas izmeklēšanas procedūras ir atzinusi par saderīgu ar iekšējo tirgu, saņēmēja konkurents, un visas konkurentu celtās prasības par lēmumu, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- 54 Taču judikatūrā šāda veida prasības vairākkārt ir atzītas par pieņemamām.
- 55 Pirmkārt, antidempinga jomā lietā, kurā tika taisīts 1985. gada 20. marta spriedums *Timex*/Padome un Komisija (264/82, EU:C:1985:119, 12.–16. punkts), kas attiecās uz ļoti līdzīgu situāciju tai, kāda ir šajā lietā, Tiesa skaidri nosprieda, ka aplūkotā regula tieši skāra prasītāju – Eiropas ražotāju konkurentu –, kurš uzskatīja, ka noteiktie antidempinga maksājumi nav pietiekami lieli. Turklāt lietās, kurās tika taisīti 1998. gada 8. jūlija spriedums *CECOM*/Padome (T-232/95, EU:T:1998:158) un 1999. gada 28. oktobra spriedums *EFMA*/Padome (T-210/95, EU:T:1999:273), Eiropas ražotāju asociāciju celto prasību par regulām, ar ko nosaka antidempinga maksājumus, kurus šie ražotāji uzskata par neapmierinošiem, nepieņemamību neizvirzīja nedz atbildētājs, nedz pati tiesa pēc savas ierosmes.
- 56 Pat ja judikatūrā par nepieņemamu ir tikusi atzīta prasība, kuru cēluši vairāki Savienības ražotāji, kas pieder tai asociācijai, kura ir iesniegusi antidempinga sūdzību pret Komisijas lēmumu pieņemt ražotāju eksportētāju saistības antidempinga procedūrā, šis secinājums izrietēja no tā, ka šis lēmums tika uzskatīts par tādu, kas tieši neietekmē prasītājus, jo šī ietekme eventuāli varēja izrietēt no antidempinga regulas, ar kuru ievieš šīs saistības (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2015. gada 14. janvāris, *SolarWorld* u.c./Komisija, T-507/13, EU:T:2015:23, 48., 52. un 58. punkts, kas apstiprināts ar rīkojumu, 2016. gada 10. marts, *SolarWorld*/Komisija, C-142/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:163, 24.–28. punkts), kas kardināli atšķiras no izskatāmās lietas.
- 57 Otrkārt, valsts atbalsta jomā bieži ir ticis nospriests, ka atbalsta saņēmēju uzņēmumu konkurentus tieši skar Komisijas lēmums, ar ko konkrēto atbalstu atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1986. gada 28. janvāris, *Cofaz* u.c./Komisija, 169/84, EU:C:1986:42, 30. punkts; 1995. gada 27. aprīlis, *ASPEC* u.c./Komisija, T-435/93, EU:T:1995:79, 60. un 61. punkts, un 1996. gada 22. oktobris, *Skibsværftsforeningen* u.c./Komisija, T-266/94, EU:T:1996:153, 49. punkts). Šajā ziņā ir jāprecizē, ka atbalsta saņēmēja konkurenta situācija un ražotāja eksportētāja, kura precei tiek piemērots iespējami nepietiekami liels antidempinga maksājums, konkurenta situācija būtībā ir salīdzināmas, analizējot tieša skārums nosacījumu prasības pieņemamības ietvaros.

- 58 Treškārt, judikatūrā pastāv vairāki piemēri, kad konkurentu celtās prasībās pret lēmumiem, ar kuriem koncentrācijas tika atzītas par saderīgām ar iekšējo tirgu, tieša skārums nosacījums tika uzskatīts par izpildītu (spriedumi, 1994. gada 19. maijs, *Air France/Komisija*, T-2/93, EU:T:1994:55, 41. punkts; 2003. gada 3. aprīlis, *BaByliss/Komisija*, T-114/02, EU:T:2003:100, 89. punkts, un 2003. gada 30. septembris, *ARD/Komisija*, T-158/00, EU:T:2003:246, 60. punkts). It īpaši no šīm lietām izriet, ka prasītāju tiešs skārums ir ticis atzīts, lai gan tie nebija koncentrācijas dalībnieki. Tā kā šajās lietās aplūkoti lēmumi ļāva uzreiz īstenot koncentrāciju, tie bija tādi, ar ko uzreiz tika izmainīts attiecīgo tirgu stāvoklis. Turklāt Vispārējā tiesa nosprieda, ka, tā kā koncentrācijas pušu vēlme to īstenot netika apstrīdēta, attiecīgajos tirgos iesaistītie saimnieciskās darbības subjekti apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī varēja būt droši, ka notiks tūlītējas vai ātras tirgus stāvokļa izmaiņas (spriedums, 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet/Komisija*, T-177/04, EU:T:2006:187, 31. un 32. punkts).
- 59 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānorāda, ka apstrīdētā regula izbeidz daļējas starpposma pārskatīšanas procedūru, kas uzsākta pēc prasītāju lūguma, mainot divu Ķīnas ražotāju eksportētāju importam piemērojamo antidempinga maksājumu. Iesniedzot savu pieteikumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam, prasītāji centās panākt, lai Komisija un Padome veiktu atbilstošus pasākumus tiem kaitējumu radošā dempinga neitralizēšanai. Tā kā prasītāji ir iesākuši daļējas starpposma pārskatīšanas procedūru un šīs procedūras iznākumā pieņemtie pasākumi bija paredzēti, lai neitralizētu tiem kā ražotājiem eksportētājiem, kas darbojas šajā pašā tirgū, kaitējumu radošo dempingu, apstrīdētā regula tos skar tieši.
- 60 Padomes un Komisijas izvirzītie argumenti šo secinājumu nevar atspēkot.
- 61 Pirmkārt, ir jānorāda Padomes arguments, ka piemērojamā antidempinga maksājuma izmaiņas nevar radīt tiesiskas sekas prasītājiem, jo tie nemaksā antidempinga maksājumu. Šis apstāklis pats par sevi nav izšķirošs (šajā nozīmē skat. iepriekš 55. punktā minēto judikatūru), kā to Komisija turklāt atzina tiesas sēdē.
- 62 Turklāt ir jāatgādina, kā prasītāji to pareizi norādījuši, ka arī divi Ķīnas ražotāji eksportētāji nemaksāja šādu maksājumu. Šos maksājumus maksā importētāji Savienībā. Turklāt Pamatregulas 12. pants (tagad – Regulas 2016/1036 12. pants), to lasot kopā ar tās preambulas 16. un 18. apsvērumu (tagad – Regulas 2016/1036 preambulas 17. un 19. apsvērumi) nepieļauj, ka ražotāji eksportētāji apņemtos segt vai “pārņemt” antidempinga maksājumus.
- 63 Otrkārt, ir jānorāda Padomes arguments, kuru atbalstījusi Komisija tiesas sēdē, ka prasītājiem nav subjektīvu tiesību uz antidempinga maksājuma noteikšanu konkrētā līmenī attiecībā pret to konkurentiem. No vienas puses, lai novērtētu prasības pieņemamību, pietiek pārbaudīt, vai apstrīdētā regula prasītājus skar tieši, kas ir šādi zemāk izklāstīto iemeslu dēļ. No otras puses, ir jāatgādina, kā izriet no prasības pieteikuma, ka prasītāji nenorāda, ka tiem būtu subjektīvas tiesības uz antidempinga maksājumu noteikšanu konkrētā līmenī, bet tikai pārmet Padomei un Komisijai, ka tās ir pārkāpušas Pamatregulā paredzētās normas normālās vērtības aprēķināšanai.
- 64 Treškārt, ir jānorāda arī Padomes arguments, kuru atbalstījusi Komisija tiesas sēdē un saskaņā ar kuru brīdī, kad pati Padome un Komisija ir piekritušas uzsākt daļējas starpposma pārskatīšanas procedūru, prasītāji nevar apstrīdēt šīs procedūras iznākumu. It īpaši no iebildes par nepieņemamību 16. punkta un no atbildes uz repliku 23. punkta izriet, ka šis arguments, šķiet, ir balstīts uz diviem apsvērumiem, proti, pirmkārt, ka šīs procedūras iznākums nevar būt mazāk labvēlīgs rezultāts Savienības ražošanas nozarei, jo antidempinga maksājumi tiks vai nu palielināti, vai saglabāti esošajā līmenī, un ka, otrkārt, šīs procedūras beigās pieņemtais tiesību akts attiecībā uz prasītājiem būs vispārpiemērojams pasākums.
- 65 Šī argumenta otrais aspekts tiks analizēts, izvērtējot nosacījumu par individuālo skārums turpmāk 74.–91. punktā. Šī argumenta pirmais aspekts nav pieņemams divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, Padome neatsaucas ne uz vienu tiesību normu, kas neļautu tai un Komisijai starpposma pārskatīšanas procedūras – kurā turklāt var piedalīties arī konkrētie ražotāji eksportētāji – beigās nolemt piemērot

zemākus antidempinga maksājumus. Nevar jau iepriekš lemt par pārskatīšanas izmeklēšanas secinājumiem, kas varētu izraisīt atšķirīgas metodes izmantošanu, ja mainītos apstākļi Pamatregulas 11. panta 9. punkta (tagad – Regulas 2016/1036 11. panta 9. punkts) izpratnē vai ja sākotnēji izmantotā metode izrādītos esam pretrunā Pamatregulas 2. panta (tagad – Regulas 2016/1036 2. pants) noteikumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis /Padome*, T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 41. un 42. punkts). Otrkārt, ja Padomes un Komisijas nostāja tiktu akceptēta, tām būtu iespēja *de facto* izvairīties no pārbaudes tiesā, tikai pavisam mazsvarīgi palielinot antidempinga maksājumus pēc Savienības ražošanas nozares pieteikuma veikt starpposma pārskatīšanu, pat ja Pamatregulas noteikumu pareizai piemērošanai būtu jāizraisa būtiski lielāks palielinājums. Šādu iespēju nevar pieņemt.

- 66 Ceturtkārt, ir jānoraida Padomes norādītie argumenti, kas pamatoti ar judikatūru, lai apstrīdētu prasītāju tiesā skāruma esamību.
- 67 Vispirms Padome citē 2011. gada 6. septembra rīkojuma *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome (T-18/10, EU:T:2011:419) 75. punktu, saskaņā ar kuru, lai gan nevar izslēgt, ka attiecīgajā regulā paredzētais vispārīgais laišanas tirgū aizliegums var ietekmēt to personu darbību, kas ir iesaistītas attiecīgajā darbībā pirms un pēc šīs laišanas tirgū, šāda ietekme tomēr nav vērtējama kā tieši no tās izrietoša. Šajā punktā ir arī precizēts, ka “attiecībā uz šā aizlieguma iespējamajām ekonomiskajām sekām ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru šādas ekonomiskās sekas neietekmē prasītāju tiesisko situāciju, bet vienīgi to faktisko situāciju”.
- 68 Šajā ziņā no 2011. gada 6. septembra rīkojuma *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome (T-18/10, EU:T:2011:419) 75. punkta kopumā izriet, ka tas bija par to, vai regula par izstrādājumu no roņiem laišanu tirgū tieši skar tikai to personu situāciju, kas aktīvi darbojas šajā tirgū, vai tā tieši skar arī to personu situāciju, kuras ir iesaistītas attiecīgajā darbībā pirms tās, piemēram, mednieki, ko Vispārējā tiesa ir izslēgusi, uzskatot, ka iespējamās sekas ir netiešas. Turklāt šāda interpretācija ir apstiprināta ģenerālvokātes J. Kokotes secinājumu lietā *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome (C-583/11 P, EU:C:2013:21) 73.–75. punktā. Tādējādi Padome nevar savas tēzes pamatojumam atsaukties uz 2011. gada 6. septembra rīkojumu *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Parlaments un Padome (T-18/10, EU:T:2011:419), kura apstākļi un problemātika būtiski atšķiras no izskatāmās lietas.
- 69 Tāpat Padome atsauca uz 40. punktu 2014. gada 7. jūlija rīkojumā *Group’Hygiène/Komisija* (T-202/13, EU:T:2014:664) par prasību atcelt direktīvu. No šī rīkojuma 36.–40. punkta izriet, ka nevis pati direktīva, bet valsts tiesību normas, ar kurām tā tiek transponēta, ir tās, kas var izraisīt tiesiskas sekas attiecībā uz prasītāja situāciju. Šādā kontekstā Vispārējā tiesa nosprieda, ka prasītāja nevarēja pamatoties uz iespējamo negatīvo finansiālo ietekmi, kas izriet no direktīvas, lai pierādītu, ka tā viņu ir skārusi tieši.
- 70 Jākonstatē, ka 2014. gada 7. jūlija rīkojuma *Group’Hygiène/Komisija* (T-202/13, EU:T:2014:664) apstākļi un problemātika nav salīdzināmi ar šajā lietā esošajiem. Šajā lietā prasītāji neapstrīd direktīvu un nepastāv valsts transponējošais pasākums, kas tos var skart tieši. Patiesībā, kā Padome ir atzinusi savā atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem un tiesas sēdē, apstrīdētā regula neietver nekādas īstenošanas pasākumus valsts līmenī attiecībā uz prasītājiem. Lai gan Padome atsauca uz apsvērumiem, kuri pakārtotā veidā ir norādīti 2014. gada 7. jūlija rīkojuma *Group’Hygiène/Komisija* (T-202/13, EU:T:2014:664) 40. punktā par prasītāja tiesiskās situācijas tieša skāruma neesamību, tomēr šajā lietā prasītāja konkrētā situācija nešķiet transponējama uz izskatāmo lietu, lai gan, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 52. punktā, judikatūrā ir pieņemts, ka prasības atcelt tiesību aktu, kas celtas pret Savienības tiesību aktiem, kuriem būtībā ir faktiskā ietekme uz prasītājiem, ir pieņemamas.
- 71 Visbeidzot, Padome citē 2016. gada 9. jūnija sprieduma *Growth Energy un Renewable Fuels Association /Padome* (T-276/13, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:340) 78., 79. un 87. punktu, lai pamatotu savus argumentus saistībā ar tieša skāruma neesamību.

- 72 Jānorāda, ka 2016. gada 9. jūnija sprieduma *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Padome (T-276/13, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:340) 75.–87. punkts attiecas uz jautājumu, kas atšķiras no jautājuma šajā lietā. Konkrēti, tie ir par divu Amerikas ražotāju asociāciju, kuru precēm tika piemērots antidempinga maksājums, individuālā *locus standi* pārbaudi, kas tād ir neatkarīgs no dalībnieku pārstāvju statusā tām esošā *locus standi*. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa nosprieda, ka antidempinga regula, kas attiecas uz tās dalībnieku precēm, prasītājas asociācijas neskar individuāli, izņemot, ja runa ir par pamatu saistībā ar viņu procesuālo tiesību aizsardzību viņu pašu dalības antidempinga procedūrā dēļ. No tā izriet, ka 2016. gada 9. jūnija sprieduma *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Padome (T-276/13, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:340) 78., 79. un 87. punkts nevar pamatot Padomes tēzi.
- 73 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka prasītājus apstrīdētā regula skar tieši.
- 74 Runājot par to, vai prasītāji ir skarti individuāli, no judikatūras izriet, ka personas, kas nav tiesību akta adresāti, var apgalvot, ka akts tās skar LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē, tikai tad, ja šis tiesību akts tās skar šīm personām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu faktisko apstākļu dēļ, kas šīs personas atšķir no visām citām personām un tādējādi tās individuāli izceļ tieši tāpat kā tiesību akta adresātu (spriedums, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann*/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, 223. lpp.).
- 75 Konkrētāk, runājot par antidempinga jomu, lai gan, ņemot vērā LESD 263. panta ceturtās daļas kritērijus, regulām, ar kurām nosaka antidempinga maksājumus, to veida un piemērojamības dēļ ir normatīvs raksturs, jo tās ir piemērojamas visiem ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem, tomēr nav izslēgts, ka konkrētas šo regulu normas konkrētus saimnieciskās darbības subjektus var skart individuāli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 19. punkts).
- 76 No tā izriet, ka tiesību akti par antidempinga maksājuma ieviešanu konkrētos apstākļos, nezaudējot savu regulējošo raksturu, var individuāli skart atsevišķus saimnieciskās darbības subjektus, kuriem tādējādi ir tiesības celt prasību atcelt šos tiesību aktus (spriedums, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie*/Padome, C-358/89, EU:C:1991:214, 14. punkts).
- 77 Atsevišķu kategoriju tirgus dalībnieku tiesību celt prasību par antidempinga regulas atcelšanu atzīšana tomēr nevar likt šķēršļus tam, lai šāda regula būtu individuāli skārusi arī citus tirgus dalībniekus (spriedumi, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie*/Padome, C-358/89, EU:C:1991:214, 16. punkts, un 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 22. punkts). Šajā ziņā ir jāuzsver, ka nepastāv tādu kritēriju izsmēlošs saraksts, kuriem būtu jāatbilst prasītāju situācijai, lai tie varētu atsaukties uz to, ka pastāv visi šādu īpašu situāciju veidojošie elementi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie*/Padome, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. punkts).
- 78 Šīs analīzes nolūkos ir jāpārbauda, pirmkārt, prasītāju loma antidempinga procedūrā, un, otrkārt, to pozīcija tirgū, uz kuru attiecas apstrīdētā regula (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 12.–15. punkts; 2016. gada 9. jūnijs, *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Padome, T-276/13, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:340, 122. punkts, un 2016. gada 9. jūnijs, *Marquis Energy*/Padome, T-277/13, nav publicēts, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:343, 84. punkts).
- 79 Pirmkārt, no judikatūras izriet, ka prasītāja aktīva piedalīšanās administratīvajā procesā, piemēram, iesniedzot sūdzību, paziņojot datus, iesniedzot rakstveida apsvērumus vai piedaloties uzklaušanās, ir nozīmīgs elements, lai noteiktu tā individuālo skārumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 16. aprīlis, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 24.–26. punkts, un 2016. gada 9. jūnijs, *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*, T-276/13, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:340, 123.–127. punkts).

- 80 Otrkārt, lai novērtētu ietekmi uz prasītājas pozīciju tirgū, Savienības tiesa balstās uz vairākiem elementiem, tādiem kā tirgus koncentrēta vai fragmentēta struktūra, prasītāja un attiecīgā konkurenta absolūtā un relatīvā pozīcija tirgū vai apstrīdēto aktu ietekmes uz prasītāja darbību plašums (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 20. marts, *Timex/Padome* un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 15. punkts; 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie/Padome*, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. punkts; 2016. gada 9. jūnijs, *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association/Padome*, T-276/13, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:340, 128. punkts, un 2016. gada 9. jūnijs, *Marquis Energy/Padome*, T-277/13, nav publicēts, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:343, 90. punkts).
- 81 No Savienības tiesas veiktā šīs elementu virknes novērtējuma var secināt, ka, jo tiešākas ir konkurences attiecības starp prasītāju un konkrēto konkurentu vai nu tāpēc, ka tirgū aktīvo uzņēmēju skaits ir neliels, vai tāpēc, ka konkrētais uzņēmums ir galvenais prasītāja konkurents, un jo nopietnākas ir negatīvās sekas šim pēdējam, jo vairāk ir jāsecina, ka apstrīdētais akts to skar individuāli.
- 82 Ņemot vērā šos apsvērumus, jāpārbauda prasītāju situācija, lai noteiktu, vai apstrīdētā regula tos skar individuāli.
- 83 Pirmkārt, runājot par viņu piedalīšanos administratīvajā procesā, kas nav nedz neaizstājams, nedz pietiekams kritērijs pats par sevi, bet tomēr nozīmīgs, no apstrīdētās regulas preambulas 2. apsvēruma izriet, ka prasītāji uzsāka daļējas starpposma pārskatīšanas procedūru, 2011. gada 9. jūnijā iesniedzot pieteikumu atbilstoši Pamatregulas 11. panta 3. punktam. Turklāt no apstrīdētās regulas preambulas 2. apsvēruma arī izriet, ka prasītāji tajā tiek identificēti pēc to nosaukuma, kas ir nozīmīgs elements kopā ar citiem, lai izvērtētu to individuālo skārumu, pretēji Padomes apgalvotajam. Turklāt starpposma pārskatīšanas procedūras laikā tie vismaz piecas reizes iesniedza rakstveida apsvērumus saistībā ar *SEM* statusa atteikšanu diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem un saistībā ar Komisijas piemēroto metodi normālās vērtības aprēķināšanai. Tie arī piedalījās sanāksmē ar Komisijas pārstāvjiem 2012. gada 10. maijā. Turklāt it īpaši no apstrīdētās regulas preambulas 39. un 41. apsvēruma izriet, ka tajā ir skaidri noraidīti konkrēti argumenti, kurus prasītāji izvirzījuši pārskatīšanas procedūras laikā.
- 84 No tā izriet, ka prasītāji ir aktīvi piedalījušies administratīvajā procesā un ir snieguši būtiski ieguldījumu gan tā norisē, gan tā rezultāta rašanai tajā.
- 85 Otrkārt, runājot par kritēriju saistībā ar ietekmi uz prasītāju pozīciju tirgū, pat ja tradicionālā judikatūra antidempinga jomā vispārīgi nepārņem prasību, ka ietekmei uz prasītāju pozīciju attiecīgajā tirgū ir jābūt būtiskai, kā tas ir valsts atbalsta jomā, piemērojamā argumentācija ir būtībā identiska. Turklāt prasītāji nenorāda nevienu principiālu iemeslu, kas ļautu attaisnot to, ka tiek piemēroti mazāk stingri pieņemamības kritēriji antidempinga jomā, nekā tie apgalvo. Turklāt nesenākā Vispārējās tiesas judikatūrā ir bijusi atsauce uz prasību saistībā ar būtisku ietekmi uz pozīciju tirgū (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 9. jūnijs, *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association/Padome*, T-276/13, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:340, 122. un 128. punkts, un 2016. gada 9. jūnijs, *Marquis Energy/Padome*, T-277/13, nav publicēts, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:343, 84. un 90. punkts). Līdz ar to Padomes arguments, ka prasītājiem ir jāpierāda, ka viņu pozīcija tirgū ir tikusi būtiski ietekmēta, ir pamatots.
- 86 Kas attiecas uz nosacījumu par prasītāju pozīcijas tirgū būtisku ietekmēšanu, ņemot vērā lietas apstākļus, vispirms ir jānorāda, ka pati Padome piekrīt, ka apstrīdētajā regulā nav apšaubīti konstatējumi, kuri izdarīti Īstenošanas regulā Nr. 349/2012, par būtiska kaitējuma esamību, kas nodarīts Savienības ražošanas nozarei, kā arī par cēloņsakarību starp importu no Ķīnas, ieskaitot to, ko veic divi Ķīnas ražotāji eksportētāji, un minēto kaitējumu. Šie konstatējumi, ko turklāt lietas dalībnieki neapstrīd, ir būtiski, lai noteiktu, vai apstrīdētā regula, kuras mērķis bija pieņemt atbilstošus antidempinga pasākumus, prasītājus ir skārusi individuāli.

- 87 Konkrētāk, prasītāji apgalvo, ka viņu produkcija veido 73 % no Savienības vīnskābes ražošanas produkcijas, ko Padome un Komisija neapstrīd. Tiesas sēdē Komisija norādīja, ka Savienības ražošanas nozarei 2012. gadā piederēja 44 % no tirgus. Prasītāji tāpat norādīja tiesas sēdē, ko Padome un Komisija neapstrīdēja, ka viņu starpā ir galvenie Savienības ražošanas nozares ražotāji, ieskaitot vislielāko ražotāju, proti, *Distillerie Mazzari*. Turklāt no prasītāju rakstveida dokumentiem un no Īstenošanas regulas Nr. 349/2012 preambulas 58. apsvēruma izriet, ka konkrēto tirgu raksturo ierobežots Savienības ražotāju skaits un tātad tas ir diezgan koncentrēts.
- 88 Turklāt prasītāji apgalvo, ka dempinga prakse tos kā divu Ķīnas ražotāju eksportētāju konkurentus ir būtiski negatīvi ietekmējusi, it īpaši izraisot tirgus daļu un darba vietu zaudējumus 28 % apmērā, un ka šāda prakse rada to izzušanas risku. Pat ja Padome apstrīd apgalvoto prasītāju izzušanas risku, jākonstatē, ka Īstenošanas regulas Nr. 349/2012, kas pieņemta tikai divus mēnešus pirms apstrīdētās regulas, preambulas 75. un 77. apsvērumā ir minēta Savienības ražotāju tirgus daļas samazināšanās par vairāk nekā 7 procentpunktiem laikā no 2007. līdz 2010. gadam, kā arī darba vietu samazināšanās par 28 % tai pašā laikposmā. Turklāt Īstenošanas regulas Nr. 349/2012 preambulas 80. apsvērumā ir norādīts, ka Savienības ražošanas nozare joprojām ir neaizsargāta pret kaitējumu, ko nodara dempings. Līdz ar to nevar noliegt, ka prasītājiem antidempinga prakse ir radījusi būtiski negatīvas sekas, kuru izbeigšana ir apstrīdētās regulas mērķis. Turklāt saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 349/2012 preambulas 62. apsvērumu konkrētās preces apjoms, ko Savienībā importēja Ķīnas ražotāji eksportētāji, kuriem tika piemēroti antidempinga pasākumi, 2010. gadā sasniedza tirgus daļu 12 % apmērā, kas ir nozīmīgi.
- 89 Tiesas sēdē Komisija norādīja, ka apsvērumus par tiesas sēdē klātesošo *Changmao Biochemical Engineering* nevar ņemt vērā, lai pārbaudītu prasītāju tirgus pozīcijas būtiskas ietekmes esamību. Šis arguments nevar tikt pieņemts vairāku iemeslu dēļ. Vispirms ir jāatgādina, ka apstrīdētās regulas mērķis bija pieņemt atbilstošus antidempinga maksājumus, kas neitralizētu dempingu saistībā ar *Changmao Biochemical Engineering* un *Ninghai Organic Chemical Factory* preču importu. Turklāt *Changmao Biochemical Engineering* preces tika faktiski importētas. Bez tam, prasības celšanas brīdī nebija nekādu iemeslu neņemt vērā apsvērumus saistībā ar *Changmao Biochemical Engineering*, lai noteiktu, vai prasītāji bija individuāli skarti. Tāpat ir arī jānorāda, ka ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu lietā *Changmao Biochemical Engineering/Padome* (T-442/12, EU:T:2017:372) apstrīdētā regula tika atcelta tikai tāpēc, ka tika pārkāptas *Changmao Biochemical Engineering* tiesības uz aizstāvību. Visbeidzot, kā ir norādīts tālāk 105.–113. punktā, prasītājiem ir saglabājusies interese celt prasību arī tādēļ, lai novērstu, ka pārņemtie pārkāpumi atkārtosies nākotnē, it īpaši paredzamās antidempinga maksājumu saglabāšanas kontekstā.
- 90 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2017. gada 19. aprīlī Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam piemērojamo antidempinga pasākumu termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu (OV 2017, C 122, 8. lpp.) atbilstoši Pamatregulas 11. panta 2. punktam. No tā izriet, ka Padome un Komisija paredz saglabāt antidempinga maksājumus attiecībā uz visu minēto ražotāju eksportētāju, tostarp *Changmao Biochemical Engineering*, produktiem.
- 91 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka prasītājiem kā divu Ķīnas ražotāju eksportētāju konkurentiem ir raksturīgas īpašas pazīmes un ka tie ir tādā faktiskajā situācijā, kas viņus raksturo un individuāli nošķir tieši tāpat kā apstrīdētās regulas adresātus.
- 92 Turklāt, ņemot vērā, ka prasītāju precēm ar apstrīdēto regulu netiek noteikts antidempinga maksājums, tā attiecībā uz tiem principā nevar ietvert īstenošanas pasākumus valsts līmenī, atšķirībā no ražotāju eksportētāju vai preču importētāju situācijas, kuri ir pakļauti antidempinga maksājumiem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2014. gada 21. janvāris, *Bricmate/Padome*, T-596/11, nav publicēts, EU:T:2014:53, 71.–73. punkts). No tā izriet, ka prasītājiem principā nav alternatīvu tiesību aizsardzības līdzekļu valsts līmenī, lai norādītu uz apstrīdētās regulas apgalvoto prettiesiskumu.

- 93 Pat ja šāds apstāklis nevar izraisīt nosacījuma par individuālu skārumu noraidīšanu, kas ir skaidri paredzēts LESD, ir jāatgādina, ka nosacījums, saskaņā ar kuru persona var celt prasību pret regulu tikai tad, ja tā to skar ne tikai tieši, bet arī individuāli, ir jāinterpretē efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa kontekstā, ņemot vērā dažādos apstākļus, kas var individuāli izcelt prasītāju (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2002. gada 25. jūlijs, *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, C-50/00 P, EU:C:2002:462, 44. punkts; 2004. gada 1. aprīlis, Komisija/*Jégo-Quéré*, C-263/02 P, EU:C:2004:210, 36. punkts, un 2015. gada 28. aprīlis, *T & L Sugars* un *Sidul Açúcares*/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44. punkts).
- 94 Ņemot vērā visus šos apstākļus, ir jāuzskata, ka prasītājus apstrīdētā regula skar tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas otrās teikuma daļas izpratnē.
- 95 Ņemot vērā šo secinājumu, Vispārējai tiesai nav jāspriež par prasītāju *locus standi* atbilstoši LESD 263. panta ceturtās daļas trešajai teikuma daļai attiecībā uz prasības, kas celta pret reglamentējošu aktu, kurš skar prasītāju tieši un kurš neietver īstenošanas pasākumus, pieņemamību, kas ir jautājumi, par kuriem lietas dalībnieki ir izteikuši savu viedokli, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem un tiesas sēdē.

Par interesi celt prasību

– Lietas dalībnieku argumenti

- 96 Padome norāda, ka prasītājiem nav nekādas intereses apstrīdētās regulas atcelšanā, jo šī atcelšana nozīmētu, ka ar Īstenošanas regulu Nr. 349/2012 noteiktie antidempinga maksājumi, kas ir zemāki, būtu jāpiemēro ar atpakaļejošu spēku no dienas, kad stājās spēkā apstrīdētā regula.
- 97 Tā piebilst, ka nav izpildīti nosacījumi, lai saglabātu apstrīdētās regulas tiesiskās sekas atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai. It īpaši nevar ņemt vērā importētāju intereses, kuriem būtu jāmaksā prettiesiski antidempinga maksājumi līdz jaunas regulas pieņemšanas brīdim.
- 98 Atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem par 2017. gada 1. jūnija sprieduma *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372) tiesiskajām sekām, Padome apgalvo, ka šī tiesvedība ir zaudējusi savu priekšmetu attiecībā uz antidempinga maksājumiem, kas noteikti *Changmao Biochemical Engineering* precēm. Līdz ar to šīs tiesvedības priekšmets attiecoties tikai uz tiem antidempinga maksājumiem, kas noteikti *Ninghai Organic Chemical Factory* precēm.
- 99 Runājot par interesi celt prasību, Komisija tiesas sēdē norādīja, ka pārmesto pārkāpumu raksturs nebija tāds, ka tie varētu atkārtoties nākotnē neatkarīgi no šīs lietas apstākļiem 2016. gada 15. decembra sprieduma *Gul Ahmed Textile Mills*/Padome (T-199/04 RENV, nav publicēts, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:740) izpratnē. Patiesībā pārņemtie pārkāpumi esot cieši saistīti ar lietas apstākļiem.
- 100 Prasītāji apstrīd iebildumus par viņu interesi celt prasību.

– Vispārējās tiesas vērtējums

- 101 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasība par tiesību akta atcelšanu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja prasītājs ir ieinteresēts apstrīdētā akta atcelšanā (skat. spriedumu, 2001. gada 20. jūnijs, *Euroalliage*/Komisija, T-188/99, EU:T:2001:166, 26. punkts un tajā minētā judikatūra). Tas nozīmē, ka prasības rezultātā var rasties labums lietas dalībniekam, kurš cēlis prasību (skat. spriedumu, 2008. gada 17. aprīlis, *Flaherty* u.c./Komisija, C-373/06 P, C-379/06 P un C-382/06 P, EU:C:2008:230, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 102 Šajā lietā prasītāji nelūdz ar atpakaļejošu spēku piemērot lielākus antidempinga maksājumus, bet tos aizstāt ar maksājumiem, kas izriet no apstrīdētās regulas, sākot no dienas, kad tiek, iespējams, pieņemta jauna Padomes regula. Līdz ar to, pretēji Padomes apgalvotajam, no tā nevar secināt, ka prasītāju lūgumā ir ignorēti primāri tiesiskās drošības apsvērumi, kas saistīti ar visām – gan ar publiskām, gan privātām – iesaistītajām interesēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 8. septembris, *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, 66. punkts).
- 103 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka tad, ja prasība ir nevis par seku, kas izriet no apstrīdētā akta, atcelšanu, bet par to aizstāšanu ar stingrāku pasākumu, kurš ietver lielāku antidempinga maksājumu piemērošanu, Savienības tiesa var izmantot tai ar LESD 264. panta otro daļu piešķirtās tiesības, lai saglabātu spēkā ar apstrīdēto regulu noteiktos antidempinga maksājumus līdz brīdim, kad kompetentās iestādes būs pieņēmušas pasākumus, kas ietver sprieduma izpildi (spriedums, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 32. punkts; pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2000. gada 29. jūnijs, *Medici Grimm*/Padome, T-7/99, EU:T:2000:175, 55. punkts).
- 104 Šādos apstākļos prasītājiem ir interese lūgt apstrīdētās regulas atcelšanu, kas var tiem radīt labumu. Līdz ar to Padomes arguments ir jānoraida.
- 105 Runājot par 2017. gada 1. jūnija sprieduma *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372) tiesiskajām sekām, kā tas izriet no atbildēm uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem, lietas dalībnieki ir vienisprātis par to, ka šis strīds nav pilnībā zaudējis priekšmetu šī sprieduma dēļ, ciktāl Padome neapstrīd, ka šis strīds ir saglabājis savu priekšmetu vismaz attiecībā uz to, kas attiecas uz apstrīdētās regulas piemērošanu *Ninghai Organic Chemical Factory* precēm.
- 106 Apstrīdētā regula tika atcelta tikai attiecībā uz *Changmao Biochemical Engineering*, un tāad tā paliek pilnā spēkā attiecībā uz otra norādītā ražotāja eksportētāja, proti, *Ninghai Organic Chemical Factory*, precēm. Turklāt tā tika atcelta tiesību uz aizstāvību pārkāpuma dēļ.
- 107 Saskaņā ar judikatūru, atceļot aktu būtisku procedūras noteikumu pārkāpuma dēļ, procedūra atceltā akta aizvietošanai principā var atsākties tieši brīdī, kad ir noticis pārkāpums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 15. oktobris, *Limborgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P, EU:C:2002:582, 45. un 73. punkts).
- 108 Tāpat no judikatūras izriet, ka prasītājs var saglabāt interesi lūgt atcelt Savienības iestādes aktu, lai nepieļautu, ka nākotnē atkārtojas tā iespējama prettiesiskums (spriedumi, 2007. gada 7. jūnijs, *Wunenburger*/Komisija, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50. punkts, un 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adepteck Precision*/Padome, T-299/05, EU:T:2009:72, 48. punkts).
- 109 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šīs prasības ietvaros prasītāji vairākos pamatos apstrīd metodi, ko Padome un Komisija izvēlējās apstrīdētajā regulā, lai aprēķinātu normālo vērtību un līdz ar to dempinga starpību, – tā ir metode, kuru var izmantot nākotnē, it īpaši attiecībā uz Ķīnas izcelsmes vīnskābes importu.
- 110 Turklāt ir jānoraida Komisijas arguments, kurš pamatots ar 2016. gada 15. decembra spriedumu *Gul Ahmed Textile Mills*/Padome (T-199/04 RENV, nav publicēts, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:740), saskaņā ar kuru šajā lietā norādītie pārkāpumi ir cieši saistīti ar lietas apstākļiem un nevar atkārtoties neatkarīgi no tiem. Pirmkārt, kļūdainas metodes izmantošana normālās vērtības aprēķinā var atkārtoties nākotnē neatkarīgi no lietas apstākļiem. Otrkārt, izšķirošais elements, kas minēts 2016. gada 15. decembra spriedumā *Gul Ahmed Textile Mills*/Padome (T-199/04 RENV, nav publicēts, ir iesniegta apelācijas sūdzība, EU:T:2016:740), ir tas, ka pārkāpumi var atkārtoties nākotnē, pat ja apstrīdētais akts vairs nerada sekas, nevis ka šī iespēja pastāv neatkarīgi no lietas apstākļiem.

- 111 Turklāt, kā ir norādīts iepriekš 90. punktā, 2017. gada 19. aprīlī Komisija publicēja Paziņojumu par Ķīnas izcelsmes vīnskābes importam piemērojamo antidempinga pasākumu termiņbeigu pārskatīšanas sākšanu.
- 112 No tā izriet, ka Komisija paredz pašreiz paturēt spēkā pasākumus, kas izriet no apstrīdētās regulas, kura paliek spēkā attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory* precēm, neskarot iespēju veikt atbilstošus pasākumus, lai labotu ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372) konstatēto būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu attiecībā uz *Changmao Biochemical Engineering*.
- 113 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, prasītājiem joprojām ir interese celt prasību. Tādējādi prasība ir jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 114 Savas prasības pamatojumam prasītāji izvirza piecus pamatus – pirmkārt, par Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu, jo ir tikusi mainīta normālās vērtības aprēķinam izmantotā metodoloģija, otrkārt, par Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta (tagad – Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts), to lasot kopā ar Pamatregulas 2. panta 1.–3. punktu (tagad – Regulas 2016/1036 2. panta 1.–3. punkts) pārkāpumu, jo ir tikusi izmantota saliktā normālā vērtība, nevis analogiskā valstī praktizētās faktiskās pārdošanas cenas, treškārt, par Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpumu, normālo vērtību veidojot, pamatojoties uz izmaksām citā valstī, nevis analogā valstī, ceturtkārt, par Pamatregulas 2. panta 3. punkta pārkāpumu, normālo vērtību veidojot, izmantojot izejvielu, kas nebija līdzvērtīga, un, piektkārt, par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 115 Ar pirmo pamatu prasītāji apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu tiek pārkāpts Pamatregulas 11. panta 9. punkts, jo Padome ir mainījusi normālās vērtības aprēķinam izmantoto metodoloģiju, to nepamatojot ar izmaiņām apstākļos. It īpaši tie pārmet, ka apstrīdētajā regulā normālā vērtība esot drīzāk veidota kā salikta vērtība, nevis izmantota valstī praktizētā faktiskā pārdošanas cena.
- 116 Pat ja prasītāji piekrīt, ka metodoloģija bija neizbēgami jāmaina attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem vairs nebija tiesību uz SEM statusu, izmantojot analogu valsti, tie uzskata, ka Padomei bija jāpamatojas uz analogā valstī praktizētām faktiskām pārdošanas cenām, kā tā bija darījusi sākotnējā izmeklēšanā attiecībā uz tiem ražotājiem eksportētājiem, kuri nelūdza sev SEM statusu.
- 117 Padome, kuru attiecībā uz šo pamatu atbalsta Komisija, noraida prasītāju argumentus.
- 118 Precīzāk, Padome norāda, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā divi Ķīnas ražotāji eksportētāji bija izmantojuši SEM statusu un līdz ar to normālā vērtība tika noteikta, pamatojoties uz viņu valstu faktiskajām pārdošanas cenām atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam (tagad – Regulas 2016/1036 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts). Padome uzskata, ka, ņemot vērā, ka apstrīdētajā regulā bija secināts, ka nosacījumi, kas ļauj izmantot SEM statusu, vairs nav izpildīti, sākotnējā izmeklēšanā izmantotā metode attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem vairs nebija izmantojama un normālā vērtība bija jāaprēķina atbilstoši Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam. Līdz ar to Pamatregulas 11. panta 9. punkts neesot piemērojams šajā lietā.

- 119 Padome uzskata, ka patiesībā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā regulā diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem bija jāpiemēro tā pati metode, kas tika izmantota sākotnējā izmeklēšanā attiecībā uz citiem ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojās. Tā uzskata, ka šis arguments jānoraida, jo Pamatregulas 11. panta 9. punkts attiecas uz vienas metodes piemērošanu vienai un tai pašai ekonomiskai vienībai sākotnējās izmeklēšanas un pārskatīšanas izmeklēšanas laikā. Līdz ar to Padome noraida argumentu, saskaņā ar kuru tiks veikta tikai viena izmeklēšana par visiem attiecīgās preces eksportēšanas gadījumiem no Ķīnas. Patiesībā šajā izmeklēšanā vienlaicīgi tiks piemērotas daudzas metodes, ņemot vērā katra ražotāja eksportētāja īpašo situāciju, atkarībā no tā, vai tas tika vai netiks saglabāts parauggrupā un vai tas ir sadarbojies vai nē.
- 120 Turklāt prasītāju interpretācijas rezultātā tiktu dzēstas visas atšķirības starp tiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, un tiem, kuri nesadarbojās, kas ir pretrunā nediskriminācijas principam.
- 121 Turklāt Padome norāda, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā divu Ķīnas ražotāju eksportētāju dempinga starpība tika aprēķināta, balstoties uz datiem par sintētiskās ražošanas procesu. Prasītāju interpretācija izraisītu to, ka pirmo reizi normālās vērtības aprēķināšana tiktu veikta, pamatojoties uz datiem, kas saistīti ar dabīgu ražošanas procesu, lai gan eksporta cenas joprojām tiktu aprēķinātas, pamatojoties uz datiem par sintētiskās ražošanas procesu, kas neļautu tās salīdzināt.
- 122 Visbeidzot, Padome atsaucas uz pienākumu veikt taisnīgu salīdzināšanu, kas izriet no Pamatregulas 11. panta 9. punkta, to lasot kopā ar 2. panta 10. un 11. punktu (tagad – Regulas 2016/1036 2. panta 10. un 11. punkts). Lai gan tā piekrit, ka Pamatregulas 2. panta 10. punkts attiecas uz normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, šī norma arī nozīmē, ka ir jāraugās, lai normālās vērtības aprēķins tiktu veikts tādā veidā, kas ļauj to vēlāk taisnīgi salīdzināt. Šajā lietā, ņemot vērā atšķirības ražošanas procesos Argentīnā un Ķīnā, nebūtu taisnīgi balstīties uz faktiskajām Argentīnas ražotāja pārdošanas cenām.
- *Vispārējās tiesas vērtējums*
- 123 Pirmajā pamatā prasītāji būtībā pārmet Padomei, ka tā divu Ķīnas ražotāju eksportētāju dempinga starpības aprēķinam ir izmantojusi saliktu normālo vērtību, nevis analogās valsts faktiskās iekšējās pārdošanas cenas, kā tā to ir darījusi attiecībā uz ražotājiem, kuriem nav SEM statusa sākotnējās izmeklēšanas laikā. Prasītāji uzskata, ka šāda rīcība ir pretrunā Pamatregulas 11. panta 9. punktam.
- 124 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka noteikumi normālās vērtības aprēķināšanai ir definēti Pamatregulas 2. panta 1.–7. punktā (tagad – Regulas 2016/1036 2. panta 1.–7. punkts). Importam no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, kas ir Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībnieces dienā, kad ir uzsākta izmeklēšana, normālo vērtību principā nosaka pēc īpašas Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā paredzētas metodes. Saskaņā ar šo metodi normālo vērtību tostarp nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešajā valstī ar tirgus ekonomiku, proti, analogā valstī.
- 125 Saskaņā ar Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz importu no valsts, kurā nav tirgus ekonomikas, normālā vērtība tiek noteikta izņēmuma kārtā atbilstoši šīs regulas 2. panta 1.–6. punktam, ja ir pierādīts, ka šim ražotājam vai šiem ražotājiem prevalē tirgus ekonomikas nosacījumi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2004. gada 28. oktobris, *Shanghai Teraoka Electronic* /Padome, T-35/01, EU:T:2004:317, 50. punkts, un 2012. gada 26. septembris, *LIS/Komisija*, T-269/10, nav publicēts, EU:T:2012:474, 39. punkts). Jāatgādina, ka Pamatregulas 2. panta 1.–6. punkts ietver normas, ka ir piemērojamas normālās vērtības noteikšanai par importu no valstīm, kurās ir tirgus ekonomika.

- 126 Turklāt saskaņā ar Pamatregulas 11. panta 9. punktu katrā pārskatīšanas izmeklēšanā Komisijai, ciktāl nav mainījušies apstākļi, ir jāpiemēro tā pati metode, kas tika piemērota izmeklēšanā, kuras rezultātā ir piemēroti maksājumi, ņemot vērā Pamatregulas 2. panta noteikumus.
- 127 No Pamatregulas 11. panta 9. punkta izriet, ka parasti pārskatīšanas laikā Savienības iestādēm ir jāpiemēro tā pati metode, tostarp lai salīdzinātu eksporta cenu ar normālo vērtību, kāda tika izmantota sākotnējās izmeklēšanas laikā, kuras beigās tika noteikti maksājumi. Šajā pašā tiesību normā ir paredzēts viens izņēmums, kas ļauj iestādēm piemērot citu metodi nekā sākotnējā izmeklēšanā izmantotā, ja ir mainījušies apstākļi. No šīs pašas normas izriet, ka piemērojamai metodei ir jāatbilst Pamatregulas 2. panta noteikumiem (spriedums, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis*/Padome, T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 41. un 42. punkts).
- 128 Šī lieta ir jāizskata, ņemot vērā minētos principus.
- 129 No pagaidu regulas preambulas 18.–28. apsvēruma un no galīgās regulas preambulas 13. apsvēruma izriet, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuri bija pierādījuši, ka attiecībā uz viņiem ir spēkā tirgus ekonomikas nosacījumi un ka tādēļ tie ir saņēmuši *SEM* statusu, Komisija normālo vērtību aprēķināja, piemērojot normas, kas ir paredzētas Pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā, it īpaši pamatojoties uz faktisko katra ražotāja eksportētāja rēķinā iekļauto pārdošanas cenu valstī. Attiecībā uz tiem ražotājiem eksportētājiem, kuri nav ieguvuši *SEM* statusu sākotnējā izmeklēšanā, no pagaidu regulas preambulas 29.–34. apsvēruma un no galīgās regulas preambulas 13. apsvēruma izriet, ka normālā vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no ražotāja analogā valstī, it īpaši uz cenām, kuras tiek maksātas Argentīnas tirgū, piemērojot Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā paredzētās normas.
- 130 Saskaņā ar apstrīdētās regulas preambulas 15.–21. apsvērumu diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem pārskatīšanas izmeklēšanā tika atteikts *SEM* statuss. Šī iemesla dēļ normālo vērtību vairs nevar noteikt, pamatojoties uz katra no diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem faktisko rēķinā iekļauto pārdošanas cenu, piemērojot Pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā paredzētās normas. Kā piekrist prasītāji, tā pati par sevi nav metodoloģijas maiņa, kas būtu pretēja Pamatregulas 11. panta 9. punktam.
- 131 Taču no apstrīdētās regulas preambulas 27.–29. apsvēruma izriet, ka attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem pārskatīšanas izmeklēšanas laikā normālā vērtība būtībā tika veidota, balstoties uz ražošanas izmaksām Argentīnā, nevis izmantojot pārdošanas cenas šajā valstī.
- 132 Pretēji Padomes apgalvotajam tā ir metodoloģijas maiņa Pamatregulas 11. panta 9. punkta izpratnē. Atbilstoši šai normai katrā pārskatīšanas izmeklēšanā Komisija piemēro “to pašu metodi kā izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikts maksājums”. Šajā lietā sākotnējās izmeklēšanas laikā attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem, kuriem nebija *SEM* statusa, normālā vērtība tika aprēķināta, pamatojoties uz Argentīnas iekšējām pārdošanas cenām, lai gan pārskatīšanas izmeklēšanā attiecībā uz diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kuriem vairs nevarēja būt *SEM* statusa, tā tika aprēķināta būtībā saskaņā ar ražošanas izmaksām Argentīnā. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Pamatregulas 11. panta 9. punkta tekstā ir norāde uz vienādas metodes piemērošanu sākotnējā izmeklēšanā un pārskatīšanas izmeklēšanā. Līdz ar to pretēji Padomes apgalvotajam, šajā normā nav tikai prasīts piemērot vienu metodi vienai ekonomiskai vienībai.
- 133 Ir acīmredzami, ka var piemērot dažādas metodes, lai aprēķinātu normālo vērtību tādiem ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem, tā kā tie atrodas dažādās situācijās, attiecas dažādas Pamatregulas normas. Tāds, piemēram, ir gadījums ar ražotājiem eksportētājiem, kuriem ir *SEM* statuss, un tiem, kuriem *SEM* statusa nav. Principā saskaņā ar Pamatregulas 11. panta 9. punktu Savienības iestādēm ir pienākums tiem ražotājiem eksportētājiem, kuriem nav *SEM* statusa, normālās vērtības aprēķināt piemērot vienādu metodi sākotnējā izmeklēšanā un pārskatīšanas izmeklēšanā, ja vien nav mainījušies apstākļi vai sākotnēji izmantotā metode nav izrādījusies esam pretrunā Pamatregulas 2. panta noteikumiem.

- 134 Šajā lietā apstrīdētajā regulā nav norādes uz apstākļu maiņu. Pat ja apstrīdētās regulas preambulas 27. apsvērumā ir precizēts, ka piemērojamās metodoloģijas izvēle izriet no atšķirībām starp vīnskābes ražošanas procesiem Argentīnā un Ķīnā, proti, attiecīgi dabīgais un sintētiskais process, kā to pareizi norādījuši prasītāji, šīs atšķirības sākotnējās izmeklēšanas stadijā jau pastāvēja un bija zināmas.
- 135 Jānorāda, ka Padome savos procesuālajos rakstos apgalvo, ka salīdzinājums starp normālo vērtību, kas aprēķināta pēc Argentīnas iekšējām pārdošanas cenām un tātad balstīta uz datiem par dabīgās ražošanas procesu, no vienas puses, un divu Ķīnas ražotāju eksportētāju eksporta cenām saistībā ar sintētisko ražošanu, no otras puses, ir kļūdains vai pat netaisnīgs. Iztaujāta par šī argumenta apjomu tiesas sēdē, Padome norādīja, ka šāda antidempinga maksājumu aprēķina metode esot pretrunā Pamatregulas 2. pantam.
- 136 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētajā regulā nav norādīts, ka sākotnējā metode būtu izrādījusies esam pretrunā Pamatregulas 2. pantam, ko turklāt apstiprina tas, ka spēkā esošie antidempinga maksājumi attiecībā uz citiem ražotājiem eksportētājiem joprojām tiek balstīti uz normālo vērtību, ko nosaka atbilstoši sākotnējai metodei. Ja Padomes tēze tiktu akceptēta, tas izraisītu to, ka šīs metodes piemērošana citiem ražotājiem eksportētājiem, kuru maksājumi joprojām ir noteikti, pamatojoties uz šo metodi, būtu prettiesiska. Taču jākonstatē, ka Padome un Komisija nekādā veidā nav mainījušas antidempinga maksājumus, kas ir piemērojami citiem ražotājiem eksportētājiem, kopš pagaidu regulas pieņemšanas.
- 137 Turklāt ir jānorāda šī argumenta pamatotība, ņemot vērā, ka ķīmiskās sintēzes rezultātā iegūtai vīnskābei ir tādas pašas īpašības un tā ir paredzēta tādai pašai pamatizmantošanai kā tā, kas tiek iegūta no vīna ražošanas blakusproduktiem, kā tas ir norādīts šī sprieduma 1. punktā. Līdz ar to salīdzinājums starp normālo vērtību, ko aprēķina pēc datiem saistībā ar dabīgās ražošanas procesu, un eksporta cenām, ko aprēķina pēc datiem saistībā ar sintētiskās ražošanas procesu, nešķiet esam pretrunā Pamatregulas 2. pantam.
- 138 Jāpiebilst, ka Padome nevar attaisnot metodes maiņu, vienkārši uzskatot, ka apstrīdētajā regulā izmantotā metode ir atbilstošāka. Saskaņā ar judikatūru nepietiek ar to vien, ka jaunā metode ir atbilstošāka par iepriekšējo, ja tā tomēr ir saskaņā ar Pamatregulas 2. pantu (spriedums, 2008. gada 8. jūlijs, *Huvis*/Padome, T-221/05, nav publicēts, EU:T:2008:258, 50. punkts).
- 139 Visbeidzot, ir jānorāda Padomes arguments, saskaņā ar kuru prasītāju interpretācija izbeigtu jebkādas atšķirības starp ražotājiem eksportētājiem, kas ir sadarbojušies, un tiem, kas nav sadarbojušies. No apstrīdētās regulas preambulas 22. apsvēruma izriet, ka, tā kā divi Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas atbilst Pamatregulas 9. panta 5. punktā (tagad – Regulas 2016/1036 9. panta 5. punkts) paredzētajiem nosacījumiem, sadarbojās, tiem ir piemērota individuāla pieeja. Līdz ar to, atšķirībā no citiem ražotājiem eksportētājiem, kuri nebija sadarbojušies, viņiem tika aprēķināts individuāls antidempinga maksājums, pamatojoties uz viņu attiecīgajām eksporta cenām.
- 140 Turklāt no judikatūras izriet, ka saskaņā ar Pamatregulas 9. panta 5. punktu individuālo antidempinga maksājumu parasti aprēķina, salīdzinot normālo vērtību, kas ir piemērojama visiem ražotājiem eksportētājiem, ar konkrētā ražotāja individuālo eksporta cenu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 130. punkts, un 2015. gada 26. novembris, *Giant (China)*/Padome, T-425/13, nav publicēts, EU:T:2015:896, 47. punkts). Līdz ar to nevar pieņemt Padomes un Komisijas izvirzīto argumentu tiesas sēdē, ka pirmais pamats esot jānorāda, pamatojoties uz Pamatregulas 9. panta 5. punktu.
- 141 Jānorāda, ka ir loģiski, ka, līdzko vairākiem ražotājiem eksportētājiem tiek piešķirts *SEM* statuss, katram no tiem ir atšķirīga normālā vērtība, jo to aprēķina, pamatojoties uz viņu attiecīgajiem datiem. Savukārt nav iemesla, kādēļ normālā vērtība atšķirtos vairāku ražotāju eksportētāju gadījumā, kuriem tiek atteikts *SEM* statuss, jo šādā situācijā normālās vērtības aprēķins ir balstīts uz analogās valsts datiem un tātad ir neatkarīgs no viņu attiecīgajiem datiem. Šajā pēdējā gadījumā ražotājs eksportētājs vienmēr

var lūgt piemērot individuālu pieeju, kas nozīmē, ka tiks aprēķināta individuāla dempinga starpība, salīdzinot normālo vērtību, kas ir vienāda visiem, ar viņa paša eksporta cenām, nevis salīdzinot normālo vērtību ar ražošanas nozares eksporta cenām.

142 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jāapmierina. Līdz ar to apstrīdētā regula ir jāatceļ.

143 Tātad Vispārējai tiesai nav jāizskata citi prasītāju izvirzītie pamati.

Par lūgumu atstāt spēkā apstrīdētās regulas tiesiskās sekas

– Lietas dalībnieku argumenti

144 Gadījumā, ja prasība atcelt tiesību aktu tiktu apmierināta, prasītāji lūdz, lai Vispārējā tiesa atstātu spēkā apstrīdētās regulas tiesiskās sekas līdz brīdim, kad Padome pieņems atbilstošus pasākumus Vispārējās tiesas sprieduma izpildei saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu. Šajā ziņā prasītāji norāda, ka apstrīdētās regulas vienkārša atcelšana izraisītu to, ka viņi tiek nostādīti vēl grūtākā stāvoklī, jo viņiem būs jāsaskaras ar dempingu no diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, līdz Padome pieņems izpildes pasākumus. Tie precizē, ka viņu prasībā netiek prasīts, lai tiktu atceltas visas apstrīdētās regulas sekas, bet drīzāk – lai tās tiktu labotas. Līdz ar to diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem nav jāpiešķir nepamatota priekšrocība.

145 Padome uzskata, ka prasītāji nav pierādījuši, ka šajā lietā ir izpildīti nosacījumi LESD 264. panta otrās daļas piemērošanai. Konkrēti, Padome norāda, ka ir jāņem vērā visas iesaistītās intereses, it īpaši to importētāju intereses, kuriem jāmaksā prettiesiski antidempinga maksājumi, jo iestādes nav attiecīgi reaģējušas. Turklāt prasītāji neesot pierādījuši, ka pastāv svarīgi tiesiskās noteiktības iemesli, kas liek atstāt spēkā apstrīdētās regulas sekas.

– Vispārējās tiesas vērtējums

146 Ņemot vērā atcelšanu, kas pasludināta ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372), nav iespējams apmierināt prasītāju pieteikumu saistībā ar *Changmao Biochemical Engineering*. Tomēr šo pieteikumu var apmierināt attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory*.

147 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasība nav par to, lai tiktu izbeigts no apstrīdētās regulas izrietošais antidempinga maksājums, bet lai tas tiktu aizstāts ar stingrāku pasākumu, kas ietver augstāku antidempinga maksājumu, piemērojot iespējami citādu aprēķina metodoloģiju. Turklāt, ja apstrīdētās regulas vienkārša atcelšana var apdraudēt Savienības politikas vispārējās intereses antidempinga jomā, lai nodrošinātu šādu pasākumu efektivitāti un pretēji Padomes iebildumiem, ir jā saglabā tie antidempinga maksājumi, kas izriet no apstrīdētās regulas, līdz brīdim, kad iestādes būs pieņēmušas pasākumus, ar ko izpilda šo spriedumu, atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai (spriedums, 1985. gada 20. marts, *Timex*/Padome un Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, 32. punkts).

148 Turklāt ir jāatsaucas uz šī sprieduma 101.–113. punktu par prasītāju interesi celt prasību, neraugoties uz apstrīdētās regulas atcelšanu.

149 Līdz ar to pieteikums par apstrīdētās regulas tiesisko seku saglabāšanu ir jāapmierina, ciktāl tā nav atcelta ar 2017. gada 1. jūnija spriedumu *Changmao Biochemical Engineering*/Padome (T-442/12, EU:T:2017:372).

Par tiesāšanās izdevumiem

- 150 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāju prasījumiem.
- 151 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādēļ Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 152 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 3. punktam Vispārējā tiesa var nolemt, ka persona, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. un 2. punktā minētā persona, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati. Izskatāmās lietas apstākļos ir jānolemj, ka *Changmao Biochemical Engineering* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) Atceļt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012 (2012. gada 26. jūnijs), ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam.
- 2) Ar Īstenošanas regulu Nr. 626/2012 noteikto antidempinga maksājumu saglabā spēkā attiecībā uz *Ninghai Organic Chemical Factory* precēm līdz brīdim, kad Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome pieņem pasākumus šī sprieduma izpildei.
- 3) Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina *Distillerie Bonollo SpA*, *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*, *Distillerie Mazzari SpA*, *Caviro Distillerie Srl* un *Comercial Química Sarasa, SL* tiesāšanās izdevumus.
- 4) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 5) *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Collins

Kancheva

Bieliūnas

Barents

Passer

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 3. maijā.

[Paraksti]